

Nove časti, nove odgovornosti

Slovenska skupnost je upravičeno zadovoljna, ker je bil njen deželni poslanec dr. Drago Stoka te dni izvoljen za predsednika ene izmed stalnih komisij deželnega sveta. Odslej bo namreč vodil dela sedme deželne komisije, ki je zadolžena za vprašanja prevoza in za turizem. Prvič v zgodovini avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine se je zgodilo, da je bilo mesto predsednika ene izmed stalnih komisij zaupano pripadniku slovenske narodne skupnosti. Gre torej za uspeh, ki je v sklopu političnih prizadevanj naše manjšine prav gotovo pomemben.

Slovenska narodna manjšina v Furlaniji-Juljski krajini pa bi bila prav gotovo še bolj zadovoljna, če bi njen pripadnik neposredno sodeloval v deželni vladi, ki se te dni snuje. Vse namreč kaže, da se bo v deželnem svetu izoblikovala nova večina, ki bi jo morali sestaviti po vzoru osrednje rimske vlade. To pomeni, da bi v novi deželni vladi bili poleg predstavnikov Krščanske demokracije, socialistične in republikanske stranke — ki so sestavljali sedanjo vlado — še predstavniki socialdemokratske in liberalne stranke. Pogovorov za izoblikovanje take večine in vlade se je na povabilo zainteresiranih strank udeleževala tudi delegacija Slovenske skupnosti, vendar se zdi, da je stvarnemu predlogu o neposrednem sodelovanju predstavnika Slovenske skupnosti v novi deželni vladi še najbolj nasprotovala socialistična stranka, češ da Slovenska skupnost ni vsedržavna stranka, zaradi česar njeno neposredno sodelovanje v novi deželni vladi ne bi bilo v skladu z rimskim vzorom.

Gre vsekakor za dokaj čudno modrovanje, za katerim se po vsej verjetnosti skrivajo drugačni razlogi, predvsem znano nasprotovanje italijanskih vsedržavnih strank konceptu samostojne in neodvisne politične organizacije slovenske manjšine v Italiji. Do pred nekaj leti se je v nasprotovanju takšnemu konceptu odlikovala predvsem Krščanska demokracija, saj nam je še vedno živo v spominu dolga razprava takratnega vodilnega človeka te stranke v Trstu Guida Botteriija v reviji »Trieste«, ki je naravnost svaril pred nevarnostjo političnega združevanja slovenske manjšine v Italiji na — tako je takrat napisal v reviji »Trieste« — »etnični osnovi«. Vse kaže, da so nekdanjo vlogo Krščanske demokracije glede nasprotovanja takšnemu političnemu

dalje na 3. strani ■

PROSLAVE OB DNEVU SLOVENSKE KULTURE

Glavni namen Prešernovih proslav, ki so v teh dneh bile in še bodo v raznih slovenski hkrajih in društvih je, da se ob Prešernovem spominu in liku ne samo spomnimo največjega slovenskega pesnika, ampak da na ta dan tudi pokažemo našo kulturno življenje in rast. To je tudi smisel proslave slovenskega kulturnega dneva da ugotovimo, če naše ljudstvo še ustvarja in poustvarja. Pri tem je vse zaman tarnati, da so večina pri podobnih predstavah samo gledalci. Prvič že to kaže neko kulturno stvarnost v ljudstvu. Poleg tega pa kultura v vsakem primeru raste iz ljudstva. Zato umetnik lahko ustvarja samo, če z ljudstvom živi in z njim raste ali umira. Kdo ve, če bi Prešeren spet napisal v današnji stvarnosti slovenskega naroda, da »Kraniec moj mu osle kaže«, pevcu, ustvarjalcu?

Vsekakor smo bili v teh dneh priča številnim prireditvam. Naj tu omenimo nekaj proslav, ki so bile na Tržaškem. Seveda so se Prešerna spomnile vse naše šole, ki so, kot je navada, pripravile svoje proslave. Kot smo zvedeli, so povsod bile zanimivo zasnovane, vendar so bolj uspele tiste, pri katerih so sodelovali učenci in dijaki. Prav zato bi morali naši učitelji in profesorji težiti po tem, da bi vsaj za to priložnost pri mladih spodbujali ustvarjalnost. Kolikor vemo, je veliko takih, ki se poskuša v pisanju pesmi ali črtic, veliko je tudi talentiranih risarjev, ki bi lahko razstavili svoje izdelke. Prav tako ne manjka glasbenikov in skladb slovenskih avtorjev.

Gotovo je bil novost pri izoblikovanju Prešernove proslave večer, ki ga je priredila ZSKD v petek zvečer v baru Kulturnega doma v Trstu za mlade (po duhu), kot je pisalo v oglasu. Prireditel pod naslovom »Okrogle od Prešerna do Šifrerja« je doživela lep uspeh. Nastopili so predvsem mladi. Prvi je zaigral pred kratkim usta-

novljeni ansambel »TOZD Lopovi«, Marij Čuk je spregovoril nekaj priložnostnih besed. Svoje literarne izdelke pa so predstavili mladi, ki so si dali ime »Nova pisarija«. Nekakšen prerez skozi slovensko »veselo« poezijo sta podala gledališka igralca Stojan Colja in Silvij Kopal. Vrh pa je predstavljala slovenski kantavtor Andrej Šifrer, ki je popolnoma zaslužno doživel velik uspeh pri poslušalcih. Tudi nekateri izdelki Barbare Gruden, Mirana Košute, Jurija Paljka, Suzi Pertot in Lidije Rupel so pokazali, da se bo »Mlada pisarija«, ob pridnem delu, lepo razvijala.

Svojo osrednjo Prešernovo proslavo pa je Zveza slovenskih kulturnih društev priredila v nedeljo, tudi v Kulturnem domu.

dalje na 6. strani ■

Letošnji Prešernovi nagrajenci

V Cankarjevem domu v Ljubljani je bila v ponedeljek, 8. t.m., osrednja Prešernova proslava ob slovenskem kulturnem prazniku. Ob tej priložnosti so podelili Prešernove nagrade in nagrade iz Prešernovega sklada. Prešernove nagrade so letos prejeli operna pevka Vilma Bukovec, kipar Zdenko Kalin in pesnik Ciril Zlobec. Nagrado iz Prešernovega sklada pa je med drugim prejela članica Slovenskega stalnega gledališča v Trstu Lidija Kozlovič. »Kozlovičeva je v tržaškem Slovenskem stalnem gledališču — pravi med drugim utemeljitev — oblikovala vrsto nosilnih vlog iz različnih žanrov dramske književnosti; te rastejo iz različnih družbenih okolij, vse pa so bile umetniško skrbno zasnovane, celovite, intenzivne in zmerom polne kultivirane dramske igre«.

Ob prezgodnji smrti dr. Karla Šiškoviča

V četrtek, 4. t.m., se je v Trstu bliskovito razširila vest, da je v ljubljanski bolnišnici dr. Petra Držaja umrl politik in publicist dr. Karel Šiškovič, od ustanovitve ravnatelj Slovenskega raziskovalnega inštituta v Trstu. Vedeli smo sicer, da v zadnjem času ni bil pri najboljšem zdravju, vendar si nismo mogli niti od daleč predstavljati, da se bo moral za vedno posloviti od tega sveta v svoji najzrelejši moški dobi, star niti 55 let.

Dr. Karel Šiškovič se je rodil v Črnem kalu v slovenski Istri v aprilu leta 1927. Bil je sin znane narodnozavedne slovenske istrske družine, saj je bil njegov oče koroški borec, narodnjak in protifašist, ki so ga fašisti leta 1940 aretirali in konfinirali, tako da je umrl leta 1942 v internaciji pri Mantovi. Njegov sin, zdaj pokojni Karel je obiskoval italijansko klasično gimnazijo v Kopru, študije pa je

dalje na 2 strani ■

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 14. februarja, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 Nediški zvon; 11.00 Mladinski oder: »Trnjulčica«; 11.30 Nabožna glasba; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 15. februarja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Gospodarska problematika pri nas in v svetu; 8.45 Glasbene skice; 10.00 Kratka poročila in pregled dtiska; 11.30 Beležka; 12.00 Kulturni dogodki — Kako ti je ime? 13.00 Poročila; 13.20 Zborovska glasba; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek; Tik-tak; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Ivan Tavčar: »Visoška kronika«; 15.00 Glasbeni ping pong; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Sopranistka Ljuba Berce Košuta v našem studiu; 18.00 Računalnik v službi človeka; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 16. februarja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Domači obrabi; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Ali ste že prebrali? 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Oddaja za otroški vrtec; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Kulturno pismo — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Kotichek za mlade filateliste; 14.30 Pesmi brez besed; 14.55 Naš jezik; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Poljski akademski zbor iz Wroclawa na 20. mednarodnem zborovskem tekmovanju »Cesare Augusto Seghizzi« v Gorici; 18.00 Vlado Vukmirovič: »Pravi somrak«; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 17. februarja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Pripoved partizanskega časnikarja; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Alternativna prehrana; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.45 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole; 11.30 Literarni listi; 12.00 Pod Matajurjan, posebnosti in omika Nadiških dolin — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Cecilijanka 81; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: S knjižne police; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Ivan Tavčar: »Visoška kronika«; 15.00 Ameriški gledališki musical; 16.00 Zimske slike; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Gojenci šole Glasbene matice iz Nabrežine in z Opčin; 18.00 Slovenska literatura v Italiji; 18.40 Iz beležke Miroslava Košute; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 18. februarja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Doma in na tujem; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Psihološki utrinki; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.45 Oddaja za 2. stopnjo osnovne šole; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Od Milj do Devina; — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pred mikrofonom; 14.55 Naš jezik; 15.00 Jugoslovanski izvajalci; 16.00 Primorska duhovščina pod fašizmom; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mezzosopranistka Franka Žgavec in organistka Boris Stakul ter Andrej Pegan; 18.00 Četrtekova srečanja; 18.30 Sodobne slovenske novele; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 19. februarja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 130 let Družbe sv. Mohorja; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Svet se vrta počasi; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.00 Oddaja za srednjo šolo; 11.30 Literarni listi; 12.00 Na goriškem valu — Beležka; 13.00 Poročila; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: Kje je napaka? 14.30 Atilij Kralj: »Kdo je na vrsti?« Radijska variete; 15.00 Odrtna kulisa. Film ni filmska glasba; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Komorni zbor Radiotelevizije Ljubljana, ki ga vodi Jože Furst; 18.00 Kulturni dogodki; 18.40 Kako ti je ime? 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 20. februarja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Tudi starost je lahko lepa; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Fleši mimogrede...; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Danes in jutri. Oddaja o Reziji; — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pisci; 14.55 Naš jezik; 15.00 Začnimo s črko »A«; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Pianist Gabriel Devetak; moški zbor »Tabor« z Opčin, ki ga vodi Sveto Grgič; 18.00 Luciano Chiabudini: »Beneški kabaret«; Izvajala beneško gledališče; 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

Ob prezgodnji smrti dr. Karla Šiškoviča

■ nadaljevanje s 1. strani

prekinil jeseni leta 1943, ko se je pridružil narodnoosvobodilnemu gibanju, kjer je kmalu prevzel vodilna mesta v mladinskih vrstah. V maju leta 1944 so ga nacisti aretirali, odpeljali najprej v zapor v Trst, nato pa v Spittal ob Dravi v Avstriji, od koder pa se mu je posrečilo pobegniti. Pridružil se je partizanom, bil nekaj časa v Tomšičevi brigadi, decembra leta 1944 pa so ga poslali kot mladinskega aktivista v Trst, kjer je deloval do osvoboditve.

Leta 1946 je maturiral na gimnaziji v Postojni ter se nato za stalno nastanil v Trstu, kjer je zavzemal vodilna mesta v takratnih mladinskih organizacijah. Ob resoluciji Informbiroja leta 1948 se je opredelil za Stalina in tako postal med tržaškimi Slovenci eden najtesnejših sodelavcev takratnega tajnika Komunistične partije Svobodnega tržaškega ozemlja Vittoria Vidalijsa. Bil je član Centralnega komiteja te partije in glavni urednik njevega glasila »Delo« ter na tem mestu ostal do leta 1957. Ko se je po Londonskem sporazumu Komunistična partija Svobodnega tržaškega ozemlja priključila Komunistični partiji Italije, je bil imenovan v Centralni komitej v Rimu. Na pokrajinskih volitvah leta 1956 je bil izvoljen na listi KPI v tržaški pokrajinski svet, leta 1964 pa je bil na isti listi izvoljen v prvi svet avtonomne dežele Furlanije Julijske krajine.

Kot je kasneje sam priznal, je obdobje od leta 1956 do leta 1964 pomenilo za Karla Šiškoviča obdobje vsestranskega dozorevanja. V tem času je na padovanski univerzi diplomiral iz političnih ved ter nekaj let bil tudi asistent za moderno zgodovino na tamkajšnji fakulteti za politične vede. V življenju dr. Karla Šiškoviča pomeni to obdobje tudi čas postopnega, a čedalje vidnejšega razhajanja s Komunistično partijo Italije.

Na drugih deželnih volitvah leta 1968 ni več kandidiral, temveč se za nekaj let zaposlil v Ljubljani, in sicer pri Inštitutu

za narodnostna vprašanja. Bivanje v Ljubljani je za dr. Karla Šiškoviča pomenilo pravzaprav preobrat v njegovem življenju, saj se je začel znanstveno ukvarjati z manjšinsko problematiko, tako da je z leti postal eden najbolj priznanih strokovnjakov, ne samo v zamejskem, temveč v vsem slovenskem prostoru. V to razdobje sodi tudi začetek njegovega bogatega publicističnega dela. Ko se je leta 1974 v Trstu ustanovljal Slovenski raziskovalni inštitut, je dr. Šiškovič postal njegov ravnatelj in to mesto ohranil do svoje smrti.

Ko se je vrnil v Trst, je zavzel vodilna mesta v odboru Slovenske kulturno gospodarske zveze. Zelo pomembno delo pa je pokojnik opravil v okviru komisije, ki jo je bil ustanovil predsednik vlade Andreotti z nalogo, da prouči položaj slovenske manjšine v Italiji ter dejansko pripravi osnutek zakona o njeni globalni zaščiti. Prav v tej komisiji je prišlo do izraza pokojnikovo veliko pravno znanje ter globoko poznavanje manjšinske problematike.

S smrtjo dr. Karla Šiškoviča odhaja s tega sveta slovenski politik širokih in odprtih pogledov, priznan strokovnjak za manjšinsko vprašanja, človek, ki mu je trda šola življenja, zlasti političnega življenja v prvih povojnih letih v Trstu, kovala značaj in mu pomenila stalno zorenje. Njegova prezgodnja smrt predstavlja hud udarec za celotno zamejsko slovensko skupnost, ki ga bo dolgo hudo pogrešala. Pokopali so ga v ponedeljek, 8. t.m., na ljubljanskih Žalah.

V TISKOVNI SKLAD SO DAROVALI

Nanut Alojz iz Gorice	L. 2.000
Štanta Bazilija iz Medje vasi	L. 7.000
Benulič Marija iz Milana	L. 2.000
Sosič ing. Milan z Opčin	L. 2.000
Repinc Jasna z Opčin	L. 7.000
Pirjevec Ivanka s Proseka	L. 2.000

FRANCOSKI KOMUNISTI

S potrditvijo Georges Marchaisa za glavnega tajnika in z izvolitvijo novega centralnega komiteja se je v pariškem predmestju Saint Queen končal 24. kongres francoske komunistične partije. V svojem zaključnem govoru je tajnik Marchais poudaril veljavnost svojih izjav, ki jih je imel v uvodnem poročilu. Kot glavno točko svojega programa je Marchais navedel nadaljnje sodelovanje s socialistično stranko v francoski vladi, kjer so komunisti zastopani s štirimi svojimi ministri. Za takšno sodelovanje so se francoski komunisti odločili, čeprav so na lanskem predsedniških in zakonodajnih volitvah dosegli hud poraz. Tajnik Marchais pa je naglasil, da si bo njegova partija še dalje prizadevala za ohranitev lastne politične identitete.

Opazovalci opozarjajo, da tudi na tem kongresu francoskih komunistov ni bilo prave in poglobljene razprave, kar velja

zlasti za nepopustljivo stališče, ki ga Marchais zavzema do dogodkov na Poljskem, s čimer je nastal velik razkorak z italijansko komunistično partijo.

DRAGAN V WASHINGTONU

Kot poroča jugoslovanska tiskovna agencija TANJUG, je podpredsednik jugoslovanske vlade in minister za zunanjo trgovino Zvone Dragan odpotoval v Združene države, kjer je imel vrsto pogovorov z ameriškiimi političnimi voditelji. Agencija TANJUG pojasnjuje, da je Zvone Dragan odpotoval v Washington na povabilo ameriške vlade. V Ameriški prestolnici se je sestal s podpredsednikom Bushem, z ministrom za zunanjo trgovino Baldrigem in z drugimi člani ameriške vlade. Zvone Dragan je imel poleg tega pogovore z ameriškiimi gospodarstveniki in finančniki.

O vzrokih lakote v Afriki in Aziji

Ko beremo v dnevnikih ali poslušamo po radiu in televiziji novice o lakoti v afriških in azijskih državah, si ne moremo pojasniti, kako je mogoče, da vlada lakota v državah, ki so sorazmerno še redko naseljene in katerih podnebje je zelo ugodno vsaj za določene vrste pridelkov. Nekoliko bolje pa lahko doumemo ta problem iz poročil slovenskih misijonarjev, ki delujejo v afriških in azijskih deželah. Neglede na sušo ali na kak drug naraven vzrok — a taki naravni vzroki se pojavljajo tudi v Evropi in Ameriki, ki sta žitnici sveta — je po teh poročilih glavni vzrok za pomanjkanje hrane v tretjem svetu človek sam.

Mladi Afričani in Azijci zapuščajo vasi in podeželje ter se selijo v mesta, kjer se jim zdi življenje prijetnejše in bolj zabavno, pa tudi lažje. Mladina dere v gimnazije in noče več delati na poljih ali pasti črede. V bistvu je to isti problem, kot je nastal na Kosovu, kjer je vse preveč mladine na gimnazijah in univerzah, le malokateri mlad človek pa se odloči delati na domačem posestvu ali da bi se šel učiti obrti. Tisti, ki se odločijo za študij, študirajo najraje literaturo in jezike, tisti pa, ki si iščejo delo v tovarnah, se pulijo za pisarni-

ška opravila, za mesta slug in podobno ali za delo, za katero se ni treba posebej izučiti. Tako delo pa ni produktivno. To je tudi problem tretjega sveta.

Zemljo obdelujejo v glavnem le še stari ljudje in ponekod še ženske z otroki na hrbtu in to brez pravega orodja in brez kakega znanja o poljedelstvu. O kakem gnojenju se jim niti ne sanja, prav tako tudi ne o izbiri semenja ali sadik. Tudi zalivanja normalno ne poznajo. Niso opremljeni za boj proti škodljivcem. Plugov ne poznajo in marsikje tudi ne kovinskih motik ali lopat.

Dokler so ljudje z veseljem delali na domačih poljih, so vendarle pridelali dovolj, da ni bilo hude lakote. Zdaj pa odhajajo mladi in močni v mesta, da bi prišli do boljšega življenja brez truda, stari in šibki, ki ostajajo na vasi, pa komaj pridelajo dovolj zase ali niti ne. Dogaja se tudi, da jim pridelek poberejo sinovi in hčere, ki živijo v mestih, da ga prodajo in pridejo tako do nekaj denarja za študij, obleke in drugo, njihovi starši pa ostanejo celo brez tistega živeža, ki so ga sami s trudom pridelali.

Drugi vzrok lakote so neprestani nemi-

ri in preganjanja, zaradi katerih množice ljudi bežijo iz svojih krajev in se odpravljajo na dolge pohode v druge kraje, kjer upajo najti mir in zaščito. A čaka jih večjemu begunsko taborišče in pomanjkanje. Zanje morajo skrbeti misijonarji in razne dobrodelne organizacije ali Združeni narodi, toda nudijo jim lahko samo nek minimum prehrane, navadno manj, kot potrebuje hrane in vitaminov normalen človek. V takih razmerah trpijo posebno otroci.

Omikani svet bi moral tem problemom posvetiti veliko večjo pozornost, kot jo posveča zdaj, in usposobiti prebivalstvo tretjega sveta, da bi si samo pomagalo. Tamkajšnje ljudi bi bilo treba naučiti vsaj osnov umnega poljedelstva, jih oskrbeti s poljedelskim orodjem in z boljšimi živinskimi pasmami ter razviti trgovino z uvozom pridelkov tretjega sveta v Evropo in Ameriko, tako da bi si prebivalstvo tretjega sveta lahko kupovalo dodatno hrano in druge potrebščine, zlasti potrebno orodje.

—o—

Italija in Vatikan

Prejšnjo soboto se je predsednik vlade Spadolini sestal v palači Chigi v Rimu z italijanskim veleposlanikom pri Sveti stolici Chellijem. Ta pa je nato obiskal vatikansko državno tajništvo, kjer se je pogovarjal o vprašanjih, ki zanimata tako Italijo kot Sveto stolico. Poročilo, ki ga je objavilo predsedstvo vlade, pojasnjuje, da so v vatikanskem državnem tajnistvu obširno govorili tudi o zadnjih razsodbah ustavnega sodišča, ki se tičejo izvršilnih norm za zakonske zveze, ki se sklepajo na osnovi konkordata med Cerkvijo in državo, oziroma o razsodbah, ki jih izrekajo cerkvena sodišča in ki so jih država sodišča na osnovi konkordata sprejemala kot svoje.

Sporočilo predsedstva vlade pojasnjuje, da vlada sicer spoštuje pristojnosti ustavnega sodišča, a se hkrati zaveda, da utegneta zadnji razsodbi tega sodišča vplivati na odnose, ki jih ureja konkordat med Italijo in Sveto stolico. Zato si bo vlada, nadaljuje sporočilo, še dalje prizadevala za revizijo tega konkordata.

—o—

Nove časti...

■ nadaljevanje s 1. strani

konceptu zdaj prevzeli socialisti, oziroma sedanji vodilni ljudje v tej stranki.

Z izvolitvijo dr. Draga Štoka za predsednika pomembne deželne komisije je jasno, da je Slovenska skupnost nase prevzela nove odgovornosti, katerih izpolnjevanje bo zahtevalo od celotne stranke večjo angažiranost na vseh področjih. Slovenska skupnost kot sestavni del nove politične večine v deželnem svetu se v svojem delu odslej ne bo smela več omejevati na vlogo kritika in nadzornika nad delom vlade in njene večine, temveč bo morala tudi sama prispevati svoj delež pri oblikovanju in izvajanju programa celotne koalicije. Prepričani pa smo, da bo Slovenska skupnost kljub raznim težavam in oviram kos tudi novim odgovornostim in nalogam, ki si jih je prevzela z vstopom v novo, večinsko koalicijo.

PROSTOR MLADIH

»JAMBOR« zasluzi pozornost

»Jambor« je pravzaprav notranje glasilo tržaških skavtov in skavtinj — je rečeno v pripombi pod naslovom na prvi strani. Vendar pa je to dejansko edino glasilo za večjo mladino kršćanskega nazora pri nas na Tržaškem in na Goriškem, zato — in pa zaradi svoje pestre in zanimive vsebine — zasluzi, da mu ob vsaki novi številki posvetimo posebno pozornost. Tako pozornost si zasluzi tudi nova, četrta številka.

Začenja se s člankom »Baden-Powell o roverizmu«, ki ga je podpisal Beli Jastreb. V njem piše med drugim: »Roverizem — za dekleta potništvo — je zadnje obdobje skavtske vzgoje, torej skavtizem, ki je primeren fantu in dekletu od 15. ali 16. leta dalje. Če hočemo spoznati duha in metodo roverzizma, moramo začeti pri Baden-Powellu. Leta 1922 je napisal knjigo »Rovering to Success«, ki je za roverje in popotnice, kar je knjiga »Scouting for Boys« za izvidnike in vodnice. ... Baden-Powellova življenjska fikcija je enostavna: vsakdo hiti za uspehom, lozofija je pravi uspeh v življenju pa je ta, da dosežemo srečo. V knjigi se avtor večkrat ustavi pri pojmu sreča. Pravi, da je sreča dosegljiva vsem, bogatim in revnim, vendar je malo srečnih ljudi. To verjetno zato, ker je malo takih, ki bi znali spoznati srečo, kadar jo imajo pred sabo. Sreča ne izvira iz bogastva in ne sestoji samo iz uživanja, temveč bolj iz dela za druge. Sreča je lahko pasivna, npr. izvira iz občudovanja lepote stvarstva. To pa nas privede do hvaležnosti do Stvarnika in potrebe, da svoje čustvo izrazimo navzven. Najboljši način je, da se trudimo biti drugim koristni. Zato je sreča predvsem aktivna. Za gim dosego sreče imamo dva ključa: vzeti moramo življenje kot igro in širiti moramo ljubezen do bližnjega. Vsa naša dejanja mora voditi ljubezen do drugih. Po Baden-Powellovem mnenju pa visoki ideali sami na sebi niso dovolj — znati jih je treba tudi živeti. Zelo pomemben je pra-

vilni odnos do življenja. Gledati moramo navzgor z optimizmom in humorjem, na ustih moramo imeti nasmeh in stvari ne smemo jemati pretesno...«. Avtor članka nato opozarja na Baden-Powellove spise, v katerih je razložil to svoje gledanje na svet, ki naj bi bila skavtom in zlasti roverjem in skavtinjam popotnicam za vzgled in vzor.

Pojoci Orel v tej številki zaključuje svojo prijetno in vedro napisano reportažo o »počitniškem pohajanju« do Amsterdama in nazaj. Visoki Jastreb pa se spominja umrlega goriškega nadškofa Cocolina. Zanimiv je članek »Bodeče Neže«, pod naslovom »O Prešernu nič, če ne dobro«, v katerem je položila prst prav na rano. »Bojim se, da so Prešerna že vsi nekoliko naveličani; ne zato, ker ne bi cenili njegove vrednosti, ampak zato, ker so v šoli dobili napačno motivacijo, da bi se lahko kasneje zanj tudi sami zanimali — piše Bodeča Neža. »Dr. France Prešeren je naš največji slovenski pesnik. Rodil se je...«. Tako začnejo vsi učitelji in profesorji, potem pa zdrdrazo ves življenjepis. »Do jutri se naučite »Lepo Vido« na pamet. Redujem!« Kako naj le potem učenec vzljubi tega pesnika? Zanj je to le učna snov, znati je treba, če hočemo izdelati ali celo dobiti lepe ocene, in nič več«. Vendar v nadaljevanju pravi, da je tudi Prešerna in njegovo poezijo mogoče vzljubiti.

Martina pripoveduje zgodbo iz knjižice »Spreobrnjenje«, zgodbo o mladem mamlarju in brezvercu, ki se je končno spreobrnil. Toda to bomo natančneje zvedeli v nadaljevanju, zaenkrat je mladenič še ujetnik zla. Zanimiva je tudi rubrika »Piši nam«, ki objavlja pisma uredništvu in odgovore nanja. Močni Jastreb nadaljuje esej »Po poteh jazza«. Isti opisuje orglice.

To vsebino dopolnjuje še precej krajših spisov, med njimi tudi nekaj takih, ki obravnavajo religiozno problematiko.

Župan Svab na zasedanju v Palermu zahteval zakonsko zaščito slovenske manjšine

V Palermu na Siciliji je bil pred kratkim 8. občni zbor Vsedržavnega združenja italijanskih občin (ANCI). V razpravo je posegel tudi dolinski župan Edvin Švab, in sicer s temili izvajanj:

»Prihajam iz ene šestih občin tržaške pokrajine, iz občine Dolina, katere ime je fašistični režim spremenil v San Dorligo della Valle, ime svetnika, ki ne obstaja. Slovenska beseda dolina pomeni v italijanščini »valle«.

V avtonomni deželi Furlaniji - Julijski krajini imamo ob italijansko - jugoslovanski meji kar 36 občin, v katerih živijo Slovenci, in sicer vseh šest občin v tržaški pokrajini, osem v goriški pokrajini in dvanajset v videmski pokrajini.

Tržaški Slovenci imamo nekaj pravic (na primer šole, gledališče itd.). Zadnjih petnajst let smemo dajati našim otrokom slovenska imena (Boris, Ivan, Vesna, Mitja, Janko).

Zato smo mi tržaški Slovenci kategorije A, tisti z Goriškega kategorije B, medtem ko so oni iz Vidma prav zadnji, ker nimajo ničesar.

Vsi vemo, da so pravice manjšin zaščitene po členu 6 naše ustave, ki se je rodila iz odporništva in osvobodilnega boja, kate-

temu smo v naši občini dali vse, 208 padlih partizanov, kar je 5 odstotkov vseh takratnih občanov.

Poleg tega so naše pravice priznane, seveda samo v teoriji, s členom 3 statuta avtonomne dežele Furlanije-Julijske krajine.

Minilo je že veliko let, odkar so bili predloženi zakonski osnutki v italijanskem parlamentu. Obstajajo brezštevilne izjave in obljube raznih vlad. Obstaja tudi soglasna resolucija, izglasovana v parlamentu ob zaključku del ratifikacije osimskih sporazumov, sporazumov o prijateljstvu in sodelovanju med Italijo in Jugoslavijo. Obstaja torej vse to, toda ni ne časa ne volje za izglasovanje zaščitnega zakona.

Dovoljujem si soditi, da je tako stanje sramota, ki pada na vse nas. To so hude besede, katere pa je soglasno osvojil tudi naš občinski svet, ki ga sestavljajo, poleg stranke, kateri pripadam — KPI —, še tri druge svetovalske skupine, katerih stranke so prisotne tudi v osrednji vladi.

S takšnimi nerazumljivimi zamudami ustvarjamo nepopravljivo škodo v prvi vrsti manjšini, toda tudi dostojanstvu in resnosti države.

V prepričanju, da tolmačim solidarnost velike večine demokratičnih upraviteljev naše dežele in vse Italije, vas zato prosim, da podprete pozitivno rešitev tega vprašanja.

Prosim v bistvu, da ANCI poseže pri vladi, da nam v najkrajšem času poskrbi zakon o celoviti zaščiti slovenske manjšine v Italiji.

To vas prosim tudi v duhu 3. člena načrta za novi status našega združenja. Za nas so duh, vrednote in načela republiške ustave, rojene iz odporništva in osnovane na delu, neodpovedljivi.

Skavti: 30 let delovanja v zamejstvu

Delovno leto 1981-82 je leto 30-letnice skavtizma v našem zamejstvu. Oktobra '51 je namreč nastala v Škednju prva skupina skavtov, ki jo je vodil takratni novomašnik Lojze Zupančič. Iz te skupine se je z leti razvila trdna organizacija, ki živi že 30 let. Za tako važen dogodek bomo tržaški skavti in skavtinje pripravili zgodovinsko razi-

skavo na področjih, kjer delujemo. Otvoritve razstav bodo tudi v obliki srečanja s starši. Take vrste prireditve bodo:

V Škednju bo otvoritev v nedeljo, 7. marca, ob 11. uri v Ukmarjevem domu; razstava bo odprta od 7. 3. do 14.3. od 17. do 19. ure.

Pri Sv. Jakobu bo otvoritev 7. marca od 10. do 11. ure v domu v ul. Concordia; razstava bo odprta dva tedna ob ponedeljkih od 17. do 19. in ob petkih od 15. do 17. ure;

V Rojanu bo otvoritev 20. februarja od 16. do 19. ure v Marijinem domu; razstava bo odprta še samo 21.2. od 10. do 12. ure;

Pri Sv. Ivanu bo otvoritev 14. februarja ob 11. uri v Marijinem domu; razstava bo odprta dva tedna ob petkih od 16. do 20. in ob nedeljah od 11. do 12. ure;

Na Opčinah bo otvoritev 13. februarja ob 18. uri v župnijskih prostorih; razstava bo še odprta 14.2. od 10. do 13. in 15.2. od 17. do 20. ure;

V Nabrežini bo otvoritev pripravil celotni I. steg (Devin, Nabrežina, Mavhinje, Sv. Križ) in sicer v župnijski dvorani 2. februarja ob 20. uri, razstava bo odprta 12.2. od 18. do 20, 13.2. od 17. do 19, 14.2. od 2. do 12. ter od 15.2. od 17.2. vključno od 18 do 20 ure;

Na Proseku-Kontovelu bo otvoritev 16. februarja ob 20.30 v župnijski dvorani na Proseku; razstava bo odprta še 20.2. od 11. do 12, 21.2. od 15.30 do 17.30 in 28.2. od 15.30 do 17.30, 28.2. od 11. do 12. ure.

Callin Silvia

MINISTER ZA ŠOLSTVO PRIDE V TRST

V ponedeljek, 15. t.m. bo v Trst dopotoval minister za šolstvo Guido Bodrato. Med svojim postankom v našem mestu se bo udeležil sestanka, za katerega je dala pobudo tržaška univerza in katerega se bodo udeležili rektorji ljubljanske, zagrebške, reške, dunajske in regensburške univerze. Minister Bodrato bo nadalje obiskal tudi po eno višjo šolo s slovenskim in italijanskim jezikom.

Trideset let skavti

Skupna mladostna doživetja, a tudi nevidna nit skavtskega bratstva in skupnih idealov so v soboto, 30. januarja, povezali več kot 70 nekdanjih skavtov in skavtinj s Tržaškega ter sedanjih skavtskih voditeljev.

V Dolini je bilo namreč družabno srečanje — ena izmed pobud ob 30-letnici ustanovitve skavtizma med Slovenci v zamejstvu. Med prisotnimi so bili nekateri

prav iz prvih časov tržaškega skavtizma, poleg njih nekdanji voditelji in voditeljice, sedanji starejši člani in članice.

Tridesetletnico skavtizma zdaj posamezne krajevne skupine proslavljajo z razstavami o zgodovini in delovanju skavtov v posameznih vaseh in mestnih okrajih, na programu pa so še večja skavtska prireditve, izdaja brošure o slovenski skavtski zgodovini, ponatis skavtske pesmarice.

Pesem slovesa ob koncu srečanja »starih skavtov« v Dolini (foto M. Magajna).

Seja občinskega sveta v Števerjanu

V petek, 29. januarja, se je sestel števerjanski občinski svet, da bi razpravljala o nekaterih vprašanjih, ki zadevajo našo skupnost. Najprej se je župan spomnil pokojnega nadškofa Petra Cocolina, ki je tako prezgodaj umrl, in sicer s hvaležnostjo do njega, ki je odprl novo stran v zgodovini goriške Cerkve, posebno kar se tiče

je v Dragah, in res veseli smo bili tega dogodka, saj je s svojo prisotnostjo dal poudarka našemu prazniku. Vsi si pa želimo, je zaključil župan Klanjšček, da bi dobili v njegovem nasledniku pastirja, ki bi nadaljeval po poti, ki jo je začel pokojni nadškof Peter Cocolin.

Svet je nato prešel k prvi točki dnevnega reda, ki je bila ratifikacija dveh odborovih sklepov. Sklenil je nato soglasno povišati pristojbino na električni tok za 10 lir KW. in sicer zato, ker vse občine, ki imajo pasivne proračune, morajo to storiti, ker jim v nasprotnem primeru država ne da podpore za kritje proračuna. Kar se tiče pa imenovanja zastopnikov v šolski okraj, je svet ponovil sklep iz leta 1975, in sicer zavzel isto stališče, ki so ga zavzeli starši, da so bojkotirali volitve. Ni namreč imenoval svojih zastopnikov v ta organ. Pri tem so svetovalci bili mnenja, da bi bil že čas, da se odprta vprašanja naše narodne skupnosti rešijo, da bomo živeli kot polnopravni državljani. Svet je nato porazdelil nekaj podpor med brezposelne ter revne občane, in sicer okrog sedem milijonov lir. Denar je občina dobila nekaj od države nekaj od dežele. V poštev so prišli predvsem invalidi ter malo razviti otroci.

XVIII. SEMINAR SLOVENSKEGA JEZIKA, LITERATURE IN KULTURE

Odbor za pripravo XVIII. Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture je tudi letos dodelil SSS — tajništvo Gorica dve štipendiji za udeležbo na seminarju. Seminar bo v Ljubljani od 5. do 17. julija 1982.

Kdor namerava zaprositi za štipendijo, naj predloži prošnjo odboru Sindikata najkasneje do 28. februarja t. l.

naše slovenske skupnosti. Bil je domačin, je dejal župan, in zato je dobro poznal probleme našega narodnostno mešanega ozemlja. Živ nam je spomin, ko nam je v jeseni prišel blagoslovit novo šolsko poslop-

V Novi Gorici srečanje treh slovenskih občin

Pretekli teden so se sestali v Novi Gorici najvišji predstavniki novogoriške občine z zastopniki treh slovenskih občin v zamejstvu. Gre za že ustaljeno vsakoletno tradicionalno srečanje ob začetku novega leta za čim bolj usklajeno sodelovanje med občinami Sovodnje, Števerjan in Doberdob z občinskimi upravitelji in predstavniki družbenopolitičnih organizacij na drugi strani meje. Srečanje ni namenjeno samo izmenjavi letošnjih čestitk, ampak tudi za preverjanje opravljenega skupnega dela in za domenek o nadaljnjih stikih in sodelovanju. To sodelovanje se bo v bližnji prihodnosti konkretiziralo z obiskom delegacije iz Nove Gorice pri vseh treh

slovenskih občinah v zamejstvu za razgovore o specifičnih vprašanjih posameznih predelov.

Srečanja v Novi Gorici so se udeležili župani Klanjšček, Primožič in Lavrenčič s sodelavci, z novogoriške strani pa predsednika Šušmelj in Vodopivec, predsednik OK ZKJ Uršič, predsednik SZDL Lah, predsednik komisije za stike z občinami v zamejstvu Korenč, prof. Frančeškin, ki je zadolžena za vzdrževanje stikov z zamejstvom, prisotna sta bila tudi bivša župana iz Doberdoba Jarc in iz Sovodenj Češut. Pogovori so bili zelo stvarni in plodni in vzpodbuda za nadaljnje medsebojno spoznavanje in sodelovanje.

12. zamejski festival v Števerjanu

Tudi letos bosta društvo »Sedej« in ansambel »Hlede« organizirala zamejski festival narodnozabavne glasbe, ki bo v Števerjanu 10. in 11. julija. Pokroviteljstvo bosta prevzeli števerjanska občinska uprava in goriška pokrajinska uprava. Za festival se lahko prijavijo vsi slovenski ansambli, ki jih bo ocenjevala strokovna komisija, katera bo podelila pet nagrad: za najboljšo melodijo (250 tisoč lir), za najboljšo izvedbo (200 tisoč lir), za najboljši zamejski ansambel (120 tisoč), za najboljšo besedilo (80 tisoč) in nagrado občinstva (80 tisoč). Skladbi, ki ju bodo ansambli izvajali, morata biti izvorni in prvič izvedeni na festivalu v Števerjanu. Zainteresirani ansambli morajo poslati prijave najkas-

neje do 30. aprila na naslov: SKPD »F.B. Sedej« - ansambel »L. Hlede« Trg Svobode 6, 34070 Števerjan - S. Floriano del Collio (GO).

—o—

ARGENTINSKI ZBOR V GORICI

Znani mladinski zbor iz Bariloč (Argentina) bo nastopil v nedeljo, 21. februarja, v goriškem Avditoriju. Gre za izredno dober zbor, ki se je udeležil že veliko tekmovalij in dosegel izredne uspehe; sestavljajo ga pevci različnih narodnosti in je izdal tudi več plošč. Dirigent tega zbora je Goričanka po rodu, to je Lučka Kralj - Jerman iz znane Kraljeve družine.

Papež o Solidarnosti

»Poljski sindikat Solidarnost ostaja zvest svojim ustanovnim načelom o konstruktivnem sodelovanju pri izgradnji poljske družbe. Poleg tega je vselej zavračal nasilje in ga tudi še sedaj.« To je v sredo poudaril papež Janez Pavel drugi, ko je sprejel številno delegacijo sindikalnih voditeljev z vseh strani sveta. Papež je poudaril tudi misel, da je bil sindikat Solidarnost zakonito priznan, zato ostaja njegova pravica do obstoja in delovanja sveta. Sveti oče je pozval odgovorne, naj sindikatu in njegovim članom vrnejo odvzete pravice in s tem dostojanstvo delavskega predstavnštva. »Brez tega spoštovanja človekovih pravic — je pristavil Janez Pavel drugi — ni mogoča normalizacija družbenega življenja, ni mogoč gospodarski razmah, ni mogoč razcvet kulture v vseh svojih izraznih oblikah.«

Papež se je zahvalil sindikalnim voditeljem za njihove pobude in solidarnostne akcije v podporo poljskim sindikalistom. Eden izmed udeležencev srečanja v Vatikanu, podpredsednik svetovne konfederacije delavcev, pa je v kratkem nagovoru izrazil zapređenost delavcev vsega sveta zaradi trpljenja poljskih delavcev. V imenu vseh je izrazil zahtevo po osvoboditvi poljskih sindikalistov in povrnitvi k prejšnjemu stanju v znamenju dialoga med vsemi silami na Poljskem.

SALVADOR IN NEMŠKA SOCIALNA DEMOKRACIJA

Zahodnonemška socialdemokratska stranka se ne strinja s stališčem ameriškega predsednika Reagana, po katerem je vprašanje človekovih pravic v srednjeameriški državi Salvador naredilo nekaj korakov naprej. Nemški socialdemokrati menijo, da bodo volitve z dne 28. marca v tej državi navadna farsa, in očitajo sedanji vojaški vladi v omenjeni državi, da še dalje izvaja teroristično in ubijalsko politiko. Tako izhaja iz poročila, ki ga je te dni v Bonnu objavil podpredsednik socialdemokratske stranke Wišnjewski. Ta si že več mesecev prizadeva, da bi se našla politična rešitev državljanjski vojni v Salvadorju.

Konferenca v Budimpešti

Na pobudo organizacije Združenih narodov je bila ta teden v madžarski prestolnici Budimpešti konferenca, ki so se je udeležili predstavniki tiska, radia in televizije iz 10 socialističnih držav. Slo je za prvo tako konferenco, ki jo je priredila Organizacija Združenih narodov. Konferenca je trajala dva dni. Predmet razprave so bili vprašanje razorožitve, vloga Združenih narodov pri ohranjanju miru, položaj na področju energetike in prehrane, mednarodna trgovina in svetovno gospodarstvo.

Združeni narodi so lansko leto pričeli prirejati vrsto konferenc za voditelje sredstev množičnega obveščanja z vsega sveta z namenom, da bi se doseglo boljše medsebojno razumevanje vseh najpomembnejših mednarodnih vprašanj. Organizacija Združenih narodov bo konec tega meseca priredila podobno konferenco v Bangkoku, nadaljnja konferenca pa bo na začetku maja v Tanzaniji v Afriki.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

»Verujem kljub vsemu«

V založbi »Knjižice« na Radovniku v Ljubljani je izšla pred kratkim nova knjižica z naslovom »Verujem kljub vsemu«. Napisal jo je Jože Bajzek, avtor knjižice »Oprosti, Judita«, ki je izšla pred časom in je doživela uspeh. Nedvomno bo deležna uspeha tudi ta knjižica.

Tako pa je treba reči, da se njen naslov s krščanskega stališča ne zdi preveč posrečen, kajti »Verujem kljub vsemu« lahko pomeni tudi to, da nekdo veruje kljub vsem dokazom, ki govorijo proti veri, tudi kljub pameti oziroma razumskim razlagam. Slovenski avtorji, posebno avtorji takih knjig in knjižic, bi se morali zavedati, da je važen tudi naslov, ki vsekakor ne bi smel biti tak, da nehoti sugerira, kakor da je verovati nekaj izredno težkega. Prej bi rekli, da je izredno težko ne verovati, saj je toliko stvari, ki nas navajajo k veri, da ne rečemo sploh vse, kar obstoja, svet v celoti, odvrta pa nas od nje samo hoteno zapiranje oči pred čudovito racionalnostjo in lepoto življenja in sveta. Ali pa izrecna odločenost človeka, da ne bo verjel, iz nekega klubovanja lastnemu spoznanju in hrepenenju.

Jože Bajzek je napisal to svojo drugo knjižico prav tako v obliki zgodbe kakor prvo. Zgodba je izredno sveže napisana, v živahnem, prikupnem slogu, in dogajanje je zanimivo. To je zgodba o gimnazijki Sonji, ki jo avtor predstavi takole:

»Bila je kakor vse druge gimnazijke zadnjega letnika. Rada je klepetala, hodila okrog in plesala. Na vseh tekmovanjih je odnesla kakšno odličje. Zelo rada je brala knjige. V njej so puščale globoke sledove, kajti brala je pozorno in se znala poglabiti. Cankar in Dostojevski sta se ji najbolj priljubila. Sveto pismo, ki ga je dobila od veroučne skupine za rojstni dan, ji ni samo krasilo knjižne police, ampak ga je odprla vsak večer, da je iz njega odnesla trenutek miru in upanja. Tako je rasla ona in njena vera, notranje in tiho po nekih nedoločljivih zakonitostih duha. Na svetu sta dve vrsti ljudi. Nekateri so zanimivi, toda ko jih pobliže in globlje spoznaš, postanejo dolgočasni in pokažejo svoj pravi obraz. Polni so samih sebe, čeprav na zunaj kažejo neko

skrivnostno globino. So pa nekateri, ki jim na zunaj ne bi prisodili nič posebnega. Kakor da vse nosijo na svojem obrazu. V resnici pa so kot vodnjak; čim globlje prodiraš, tem bolj bistro vodo skrivajo v sebi. Taka je bila tudi Sonja. Na zunaj je bila videti površna in lahkomiselna, toda kdorkoli se je pogovarjal z njo, je opazil globine, ki se jim ni dalo izmeriti dna. Ni bila med tistimi, ki bi prodali svobodo za kruh. Preveč jo je ljubila. V šolo je rada hodila. Zanj je bilo tam vedno kaj novega in zanimivega. Ni ji delala posebnih težav, čeprav ji ni šlo vedno vse tako gladko, kakor bi želela. Ni ji posvečala niti preveč časa. Raje se je ukvarjala še z mnogimi drugimi stvarmi, kakor da bi se pripravljala za šolo. Le kadar se je kaj zataknilo, je pridno in vestno poprijela za šolske knjige. Posebno rada je imela slovenščino. Pisala je dobre naloge, ki so bile vedno polne misli in razglabljanja. Svoje naloge je morala v razredu tudi brati. Vedno so bile odlično ocenjene...«.

Avtor nam potem prikaže konflikte, v katere se zaplete Sonja v šoli in doma zaradi svoje vernosti. Podrobno je prikazan zlasti njen dramatični pogovor z očetom, za katerega je največja življenjska dobrina denar oziroma tisto, kar si je mogoče preskrbeti z denarjem. V šoli ima Sonja težave zaradi naloge, v kateri je izrazila svojo vero v posmrtno življenje. Morala je napisati drugo nalogo, da se je izognila nevrščnosti in jih prihranila tudi svoji profesorici.

V drugem delu knjižice nam prikaže Jože Bajzek fanta Rudija, ki je v marsičem podoben Sonji, vendar zgodbi nimata nič skupnega razen obravnavanja podobne snovi.

Kot rečeno, sta tako prva kot druga zgodba sveže in živahno napisani, vendar se zdita bolj zasnutka za kak daljši tekst kakor pa prava novela. Škoda, da se avtor ni odločil, da bi ju izdelal v pravi povesti ali celo v roman, v katerem bi bil lahko združil obe zgodbi v eno. Tako bi bil ustvaril dobro leposlovno delo.

Prikupnost branja te knjižice motijo nekoliko pravopisne in tiskovne našake. Menimo, da bi bilo treba posvetiti tiskanju takih knjižic več uredniške skrbi.

Zanimiva številka revije »Iniziativa isontina«

Nova, 77. številka revije »Iniziativa isontina« se začne s člankom o Gorici kot kulturnem središču. Gre za članek uredništva. Članek poudarja kulturno samostojen značaj Gorice in Posočja oziroma Goriške pokrajine v zgodovinskem smislu in rpavi med drugim: »Četudi je zmanjkalo toliko predpogojev in dejavnikov, ki so dali tej deželi značilno in samostojno kulturno in omikano fizionomijo (pa tudi gospodarsko...), se na srečo vendar ne more reči, da je bila zapravljen dediščina etničnega in kulturnega pluralizma, moralne zavzetosti in upravnovešenega ter morda celo preveč mirnega življenja, kar je vplivalo na duhovno in splošno strukturo celo bolj kot na otipljive realizacije. Revija poudarja pri tem izpostavljeno lego mesta in pokrajine, hkrati obrobno in odlično, ki je ni mogoče spraviti v neko

navadno ali komodno shemo. V članku je nadalje rečeno, da bi morala Gorica z več dostojanstva in celo z upravičenim ponosom doživljati to svojo geopolitično lego in tradicijo ali zgodovinsko dediščino, v zavesti, da poseduje zelo izvirne in dragocene vrednote, kljub temu, da se zdi, da današnji časi temu niso naklonjeni... Članek nato predlaga nekaj pobud za Gorico v tem smislu.

Na drugem mestu je objavljen govor, ki ga je imel kardinal Agostino Casaroli 12. septembra lani na praznovanju 1600-letnice oglejskega cerkvenega zbora leta 381.

Sledi besedilo predavanja, ki ga je imel pisatelj Alojz Rebula 6. junija lani v Trstu o Edvardu Kocbeku. Revija objavlja to besedilo tudi v zvezi s Kocbekovo smrtjo, s pripombo, da je bilo

dalje na 8. strani

Proslave ob dnevu...

■ nadaljevanje s 1. strani

Proslava je vsekakor imela svoj pečat, saj je bila posvečena Reziji. Svojo bogato izraznost in svežo ustvarjalnost so pokazali pesnika Silvana Poletti in Renato Quaglia. Svoje pesmi pa je pel Rino Chinese. Umetnike in razvojno pot rezijanske sodobne ustvarjalnosti je prikazal prof. Milko Matičetov. Nastopil pa je tudi komorni orkester RTV Ljubljana, ki je pod vodstvom Antona Nanuta zaigral skladbe Goloba, Merčija in Strajnarja, ki so napisane po rezijanskih motivih. Na nedeljski proslavi, ki je imela pomenljiv naslov »Rezija ma, ti si makoj ma«, je kot slavnostni govornik spregovoril Klavdij Palčič, ki je svoja izvajanja razvil predvsem v razmišljanju o sedanjem stanju Slovencev v Italiji. Pred začetkom proslave pa so v Kulturnem domu odprli antološko razstavo del Avrelija Lukežiča, ki jo je pripravilo društvo slovenskih likovnikov.

Na večer slovenskega kulturnega dneva je Slovenska prosveta v društvenih prostorih pripravila svojo proslavo. Na sporedu je bil govor pesnice Ljubke Šorli,

Poravnajte naročnino!

ki je s svojimi osebnimi spomini in doživetji obogatila razmišljanje o sodobnosti in večni veljavnosti Prešernove misli. Govoru je sledila razglasitev izida literarnega natečaja, ki jo že deset let prireja revija »Mladika«. Na žalost je bila letos ocenjevalna komisija, ki ji je predsedoval prof. Martin Jevnikar, mnenja, da nobeno od poslanih del ni bilo na zadovoljivi umetniški višini. Zato niso podelili nobene nagrade. Letošnjega natečaja »Mladi oder« se je udeležilo kar veliko amaterskih skupin. Nagrade pa so prejeli cerkveni zbor od Sv. Antona novega za uprizoritev Vodopivčeve spevoigre »Kovačev študent«. Nagrado so prejeli še PD Mačkolje, amaterski oder »Jaka Štoka« s Proseka-Kontovela, mladinska amaterska skupina šentjakevskega kulturnega društva, srednje šole S. Kosovel z Opčin, F. Levstik s Proseka in Fran Erjavec iz Rojana. Z Goriškega pa je bilo nagrajeno PD Štandrež. Spored ponedeljkove proslave dneva slovenske kulture v Peterlinovi dvorani pa je zaključil Moški pevski zbor Novega sv. Antona, ki je pod vodstvom Edija Raceta dovršeno zapel nekaj slovenskih narodnih pesmi. Ves večer je povezoval časnikar Saša Martelanc. Do konca meseca pa bo v prostorih Slovenske prosvete na ogled retrospektivna razstava znanega tržaškega slikarja Milka Bambiča. Razstavo so odprli v Peterlinovi dvorani pred začetkom ponedeljkove proslave.

V teh dneh tudi druga društva po Tržaškem prirejajo podobne Prešernove proslave. Povsod se naši ljudje potrudijo, da bi jih čim bolje pripravili, saj so dokaz naše kulturne ravni in zvestobe narodu in naši besedi.

Krašenje stanovanj

Bonsai ali rastlina v ponvi »BONSAI«

Posebnost tega vzgojnega načina je v tem, da rastlinam prepričimo normalno rast in jih oblikujemo po svoje v plitkih posodah. Drevesa in grmički tako postanejo miniaturne svojih rojakov, ki so v naravnem okolju. Nekateri primerki živijo stoletja in dosežejo isto starost kot njihovi svobodno živeči sorodniki, često pa še dlje, ker se jim ni treba upirati nevarnostim narave in vremenskim nevšečnostim. Stalna nega in skrb, da bonsai ostane pritlikav, pripomore, da se njegova življenjska doba podaljša. Na Japonskem so pred stoletji z visokih gora prinesli zakrnele zmaličene primerke drevja, zaradi težkih vremenskih razmer zraslega v nenavadne oblike. Ob teh majhnih grčavih spačkih so bili tako navdušeni, da so umetno skrajševali proces pomanjševanja, ki traja sicer sto ali več let. Pričeli so iz semena vzgajati in oblikovati rastline tako, da bi umetna prisila dosegla isto, kar naravno pomanjšanje in stiska pravim bonsaijevim prednikom. Sčasoma se je izoblikoval okus in očarljive oblike zdrave rasti so prevladale nad bolehnimi, tako da bonsai v svoji posodi ni več nekakšna majhna spaka, ampak naravno živahno drevo v miniaturni. Bonsaie lahko vzgajate iz semena, potaknjence ali samorasle sadike, ki jo najdete na skalnatem pobočju z že zakrnelimi koreninami in rastjo.

Dolgotrajno, a najbolj zanimivo je delo, da bonsai vzgajate iz semena, ki ga sredi zime naberete pod zreli drevesi. Mnoga semena hitro vzkaliijo, tista s trdo skorjo pa zarežite z nožkom, če jih mraz že prej ni dovolj omehčal.

Vzemite pladnje ali zabojčke prsti in seme posejte v plitvo humozno prst, najbolje v tako, ki ste jo nabrali pod drevjem ali v vlažnem, z listjem pokritem jarku. Dobra pa je tudi ustrezna kompostnica. Položite pladenj v hladno rastlinjak, pod steklen zvon za rastline ali v podobno zavetje.

Preprost in preizkušen način kaljenja bonsajev je naslednji: uporabite pol lupine grenivke ali pomaranče. Ko ste meso že izdoblili, s špilo prebodite lupino na več mestih, napolnite jo skoraj do vrha s humozno prstjo, v katero potisnete drevno seme. Zalijte zemljo in položite lupino v plastično vrečko, ki naj varuje setev kot nekakšen šotorček, toda do kalečega semena mora prihajati zrak in tako pripravljeno setev shranite v temno toplo omaro.

Takoj ko prikuka iz prsti poganjek, lupino grenivke izpostavimo svetlobi, a ne premočnemu soncu; pri tem pa ne smemo dovoliti, da se prst izsuši. Ko pričnejo korenine rasti skozi luknje v lupini, jih pritržite s škarjami. Krajšanje korenin je del pomanjševalnega procesa, ker omeji količino hrane, ki jo rastlina lahko vsrka.

Majhno sadiko, ki je še vedno v setveni skledici, lahko posadite v stalno posodo z več prsti takrat, ko ste prvič na kratko pristrigili korenine. Sedaj pričnete vzgajati zgornji del rastline. Lupina grenivke olajša dviganje iz stalne posode. Vse ko-

renine, ki prodrejo skozi lupino, odščipnite. Sejanke, ki vzkaliijo v skledici, pustite zrasti vsaj 2,5 cm visoko, preden jih presadite vsako posebej v šotno prst. Za posamezno sadiko lahko uporabite lonček iz plastične folije ali voščenega papirja, lupino razpolovljene grenivke ali pomaranče. Posodice s temi rastlinami dajte nazaj v rastlinjak ali podoben kraj v zavetju in jih obložite z vlažno šoto.

Pravo vzgajanje se prične, ko je sadika visoka okrog 7 cm. Tedaj ji vrh odščipnemo, začno se razvijati obstranski poganjki, ko mlade veje dosežejo zaželeno dolžino, tudi njim odstranimo vršičke. Kmalu se je treba odločiti, ali boste drevescu zavirali rast in ga oblikovali samo z obrezovanjem ali pa tudi z žicami ali pa s kombinacijo obeh metod.

Najprimernejši čas za povijanje z žico, je čas rasti, to je od pomladi do jeseni. Zasadrajte žico v zemljo in jo navijte okrog debla in vej. Oblikujte rastlino, kakor da bi jo upognil veter, po želji tudi nesimetrično. Med rastjo pustimo žico le toliko časa, da se ne zareže drevescu v skorjo.

Veje lahko tudi prevesite navzdol, tako da jih obtežite s kamnom, ki sega čez rob posode ali pritrdite z lasnico v zemljo, sicer pa nikoli drevescu ne delajte sile, ker gojenje bonsajev je počasen proces.

Pri oblikovanju z obrezovanjem odščipnete ali odrežete vse veje in poganjke do očesa, ki že kaže, da bi rast novega poganjka lahko šla navzdol, postrani ali v katero koli zaželeno smer. Kombinacija žice in rezanja je najbolj zanesljiva. Iz glavnega debla pustimo le eno vejo v isti višini zaradi uravnotežene rasti. Nekaj mesecev staro sadiko previdno vzemite iz lončka in ji odrežite vse močne korenine, a lasaste hranljive korenine le obrežimo s škarjami. Sadiko dajte takoj nazaj v lonček in potlačite prst.

Eno ali dve leti boste morali bonsai spomladi in jeseni presaditi, obrezati korenine, dodati kompostnice, primešane z nekaj ostrega peska.

Po treh letih je iz semena zraslo drevce, pripravljeno za presaditev v stalno

posodo, ki mora biti plitka z odtočnimi luknjami. Zaželeno so naravne barve: bele, peščeno rjave, temnosive in zelene.

Okrogla in ovalna posoda ustreza posameznemu pokončnemu bonsaju. Pravokotne posode so primerne za skupine ali stopničast bonsaj.

Razprostrite korenine bonsaja po posodi in posujte čeznje prst, ki jo pritiskamo navzdol, da se vseh koreninic oprime kompostnica, ki jo obtežimo še s skalicami kremenjaki, ki jih zaradi okrasa pustimo v posodi. Odslej bo obrezovanje in oblikovanje potrebno samo spomladi. Napačno je mišljenje, da obrezovanje korenin povzroči pritlikav bonsaj, v resnici pa s tem krepimo mlado drevo, ker pospešuje rast prehranjevalnih korenin.

Pri upogibanju vej pri bonsaju ne pretiravajmo, le nego potrebuje vse leto. V izčrpani zemlji bi bonsaj odmrl, zato dodajmo skromne obroke tekočega gnojila enkrat na teden, gnojila v zrnih ali moki enkrat na mesec. Pozimi drevce ne potrebuje gnojila.

Pomembno je, da se korenine izsušijo, a še bolj pogubno je pretirano zalivanje, kajti mokra zemlja izgubi zrak in se zakisa, tako da korenine dobesečno utonejo. Zalivanje enkrat dnevno spomladi, dvakrat, trikrat poleti in enkrat ali dvakrat dnevno jeseni. Po možnosti uporabljati deževnico ali prestano vodo; zalivati toliko časa, da voda začne pronicati skozi odtočne luknje. Listavci potrebujejo več zalivanja kot iglavci ali zimzelene rastline.

Bonsajev ne škropite na vročem soncu, sicer se jim ožgejo listi. Če želite imeti bonsaj v stanovanju, naj bo na zelo svetlem, a ne pretoplem in nikakor jih ne postavite v podstavek poln vode, sicer jim bodo segnile korenine. V prostoru, gremem s centralno kurjavo, ne vzdržijo, na prostem ga pa varujte pred žgočim soncem, hudim mrazom, meglo in mrzlimi vetrovi. V mrazu ga obložite s slamo ali suho praproto.

Za bonsaj gojimo lahko: brin, srebrno brezo, cedro, bor, hrast, jesen, gaber, divji kostanj, lesko, češnjo, okrasno jablano, nagnoj, panešpljo (cotoneaster) s škrlatnimi jagodami in očarljivim listjem. Javor ima ob spomladnem brstenju rožnate odenke. Na prodaj pa so semena lepih križancev vseh sort in oblik, plažeče, piramidalne, široko razprostrte. Ob negi se boste naučili pravega vzgajanja.

Z. T.

Papežev obisk v Afriki

V petek, 12. t.m. bo papež Janez Pavel II. odpotoval na afriško celino, kjer bo obiskal Nigerijo, Benin, Gabon in Ekvatorialno Gvinejo. To bo že drugo papežev potovanje v Afriko, saj je prvič to celino obiskal maja leta 1980. Šlo bo tudi za prvo potovanje Janeza Pavla II. izven Rima po atentatu z dne 13. maja lani.

Poglavar katoliške Cerkve se bo najprej ustavljal v Nigeriji, kjer je od 7 do 9 milijonov katoličanov, se pravi 10 odstotkov celotnega prebivalstva. Vsekakor je zanimivo, da se papež Janez Pavel II. vrača na afriško celino, na katero Cerkev gleda z velikim zanimanjem in z velikim upanjem. V starih krščanskih državah je vera v krizi, medtem ko se katoliška

vera v Afriki naglo širi. Računajo, da je v posameznih afriških državah skupno 55 milijonov katoličanov od skupnih 460 milijonov prebivalcev. Pred 10 leti je v Afriki bilo nekaj manj kot 45 milijonov katoličanov, izvedenci pa pravijo, da jih bo konec stoletja kakih 80 milijonov.

—o—

TRGOVINSKA BILANCA

Italijanska trgovinska bilanca je lanske leto pokazala skupno 17.603 milijarde lir primanjkljaja, kar pomeni, da se je primanjkljaj zmanjšal za približno 1.250 milijard lir v primerjavi z letom 1980. Te podatke je danes objavil osrednji urad za statistiko.

- Ti Jakec, ke vse taku dobro zastopeš, dej ti meni razložet, kateri so prouza-prou ta pravi komunisti. Od vseh teh eurokomunistov, sovjetskih komunistov, kitajskih komunistov, marksistov-komunistov, marksistov-leninistov, rdečih brigad, primalinea, ronde proletarie jn še tolko drugeh se mi u glavi vse meša, de ne zastopem prou neč. Jn jest be tudi rad biu napreden jn be se rad zbrau ta pravo. Ma se bojim, de ne be kej falu jn bi mi pole še kašen očitau, de sm se prodau Čiji. Jest be pej rad šou po ta pravi poti. Zatu te prosem, ljubi Jakec, dej mi ti povedat...
- Znaš, Mihec, silnice dialektičnega materializma.
- Jakec, ustavse; Ne stoj mi začent taku kunšno, ku uni bot, ke so nas vsi strašno kritizirali, zatu ke govorimo taku, de ni neč zastopet. Ti dej meni povedat po domače, po slovensko, be reku!
- E, dragi moj, ni kar taku razložet te reči. Be reku, de ta pravi komunisti so tisti, ke se držijo marksizma-leninizma.
- Ma sej tega se držijo vsi! Ma vselih se aden družga zmerjajo, de so se prodali

amerikanskem imperjalistem. Kej niso vre Rusi rekli Kitajcam! Jn Kitajci pej strašejo evropsko buržoazijo, nej se varjejo ruskeh imperialistov. Jn kej niso zdej Rusi vsega zrekli taljanskem komunistam!

- Ja, ja, tu so težke reči. Tle se moreš lepu zamiselt jn štedirat.
- Ma sej štediram. Uni dan sm se, denmo reč, spounu, de je Marks reku nej se proletarci vseh dežel združejo. Jn proletarci vseh dežel jemajo povsod svoje avantgarde, ke bo pršle stat te partije. Ma uane se pej samo zmerjajo, namesto de be se združle, koker je naroču Marks. Ma če se ne združejo, če reč, de ga ne poslušajo. Ma če ga ne poslušajo, pomene, de niso marksistične. Če pej niso marksistične, niso nanka komunistične, zatu ke ta glavni komunistični manifest je spet napisau glih Karlo Marks. Kaku je zdej tu?
- Znaš, dialektični materijalizem...
- Ma nehej ses to dialektiko! Ti dejmi povedat, zakej so zdej bržuji zahodne Evrope taku u skrbeh zastran Poljske jn tudi amerikanski kapitalisti ne be teli, de be Poljska pršla na kant, čeglih je ruski zaveznik. Jn tisti nemški minister Šmidt, ke če po vsej sili bet prjatu sez Rusami. Kej je uan tudi ku ana sorta kriptokomunist? (Spet druga sorta komunistov).
- Znaš, duh helsinške konference...
- Jakec, ne stoj mi zdej mešat še helsinško konferenco, ke je sam smrad jn zdej čokolirajo tam u Madridi jn nečejo nehat. Ti rajše povej meni, čegav agent je tisti Jaruzelski na Poljskem. U jemeni proletarske avangarde šraufa poljske delovce jn jema žegen ruskeh komunistov. Je razgnou delouski sindikat, kamer je blo devet meljonov proletarcov. Tudi duče je delau taku. Za koga dela tisti Jaruzelski? Za komunizem al za kapitaliste?
- Ti Mihec, tega ne moreš zastopet.
- Ne, prou res, de ne.

»Iniziativa isontina«

■ nadaljevanje s 6. strani

že v tisku, ko je prispela novica o Kocbekovi smrti. Besedilo ima naslov »Pesnik med Kristusom in Marxom«. Krasi ga velika Kocbekova fotografija. Rebula prikaže Kocbekovo življenje, deželo, kjer se je rodil — Prlekijo — in njegov duhovni razvoj ter nazor. Govoreč o njegovih medvojnih dogodivščinah pa morda preveč istoveti Kocbekove odločitve s celotnim takoiimenovanim krščansko-socialističnim gibanjem. To si lahko razlagamo s tem, da govorijo in pišejo o Kocbeku po veliki večini kulturni delavci, literati, ki jih zanima predvsem kulturna in duhovna plat Kocbekove osebnosti, medtem ko ne poznajo enako dobro njegove politične vloge in odmeva, ki ga je imel v krščansko-socialističnem gibanju med vojno, pa tudi ne vloge, ki so jo imeli dr. Aleš Stanovnik in drugi krščansko-socialistični voditelji.

Revija se tudi spominja devetdesetletnice pesnika Biagia Marina. Nadalje prinaša članek o

OBVESTILO NAROČNIKOM

Zaradi čedalje večjih tiskarskih stroškov smo sklenili nekoliko povišati naročnino za leto 1982. Letna naročnina bo od 1. januarja leta 1982 dalje znašala 18.000 lir. Za inozemstvo bo letna naročnina znašala 22.000 lir. Prepričani smo, da bodo naši naročniki upoštevali naše težave in nam kljub podražitvi ostali zvesti kot doslej.

UPRAVA NOVEGA LISTA

knjižicah na Goriškem, poročilo Fulvia Salimbenija o beneškem zborovanju o humanizmu v Istri, lep članek z reprodukcijami o slikarju Rudolfu Saksidi, o Katoliški akciji in fašizmu v Gorici leta 1931 in še marsikaj zanimivega, npr. o Trstu po Osimu ter precej knjižnih ocen.

V SOBOTO NE BO ČASNIKOV

Vsodržavno združenje italijanskih časnikarjev je za petek, 12. t.m., proglasilo novo 24-urno vsodržavno stavko časnikarjev, tako da v soboto, 13. februarja, ne bodo izšli dnevnik, ta dan pa ne bo niti radijskih, niti televizijskih poročil. V svojem sporočilu sindikat italijanskih časnikarjev opozarja, da časnikarji nadaljujejo s svojim bojem, katerega glavni cilj je potrditi veljavnost pravice do boljših ekonomskih in normativnih delovnih pogojev.

S TRŽAŠKEGA

SSG PRED NOVO PREMIERO

V petek, 12. februarja, bo v Kulturnem domu na sporedu Gogoljeva Ženitev. Delo, ki nosi vse odlike Gogoljeve sijajne komediografske umetnosti, nam odpre vrata v malomeščanske salone carske Rusije in z genialnimi potezami in živo situacijsko in dialoško sceno razkrinka plitkost, lenobo in pohlep tako imenovanega srednjega stanu.

Znani jugoslovanski gledališki ustvarjalec Stevo Žigon je režiser predstave.

Manj Italijanov na Južnem Tirolskem

Iz podatkov zadnjega ljudskega štetja na Južnem Tirolskem izhaja, da se je število pripadnikov italijanske jezikovne skupnosti v zadnjih 10 letih zmanjšalo za skoraj štiri odstotke. O tem vprašanju je v Bocnu razpravljalo vodstvo tamkajšnje krščanskodemokratske stranke. Strankin tajnik je sicer grajal upravno delo Južnotirolske ljudske stranke, ki ima v pokrajini absolutno večino, vendar je izjavil, da ostaja krščanska demokracija zvesta statutu avtonomije in zahteva, naj se ta statut uresniči v celoti, to je tudi glede tistih določil, ki jih baje Južnotirolska ljudska stranka ne spoštuje. Podatki zadnjega ljudskega štetja dajejo povod krščanski demokraciji v Bocnu, da bo skušala pojasniti svoje odnose z Južnotirolsko ljudsko stranko. V ta namen bo konec tega meseca obiskal Bocen strankih vsodržavni tajnik Piccoli.

—o—

ŽRTVE LETALSKIH NESREČ

Leto 1981, ki je z letalsko nesrečo na Korziki zadalo tako hudo rano slovenskim ljudem in slovenskemu letalstvu, po po-

datkih, ki jih je objavila strokovna publikacija v Londonu, ne sodi med najbolj črna leta letalskih letopisov. V civilnem letalstvu so lani zabeležili 29 smrtnih nesreč, ki so povzročile smrt 710 ljudi. Leto prej je bilo nesreč 28, žrtev pa je bilo kar 1.144.

MUBARAK ZADOVOLJEN S POTEKOM POTOVANJA

Egiptovski predsednik Mubarak je zelo zadovoljen s svojim potovanjem v tujino, med katerim je obiskal Združene države in pet zahodnoevropskih držav. Časnikarjem je ob prihodu v Kairo dejal, da je potovanje bilo zelo uspešno. Egiptovski tisk je obširno pisal o glavnih namenih tega potovanja, pri čemer je navajal zlasti željo novega egiptovskega predsednika, da uveljavi svojo osebnost v tujini, da prepriča Zahodni svet, kako je položaj v Egiptu trden tako v političnem kot v gospodarskem pogledu, da potrdi tesne stike z zavezniškimi državami in da končno opozori na velik pomen palestinskega vprašanja za dokončno odpravo sporov na Bližnjem vzhodu.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »Novi list« ■ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ■ Odgovorni urednik: Drago Legiša ■ Tiska tiskarna Graphart. Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 772151